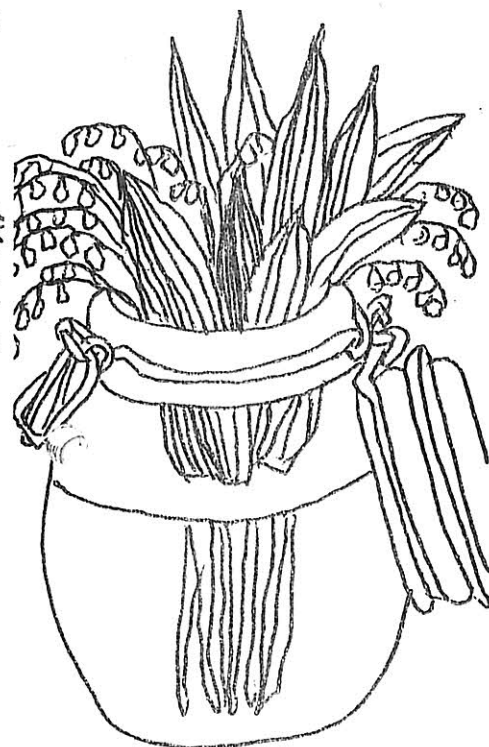
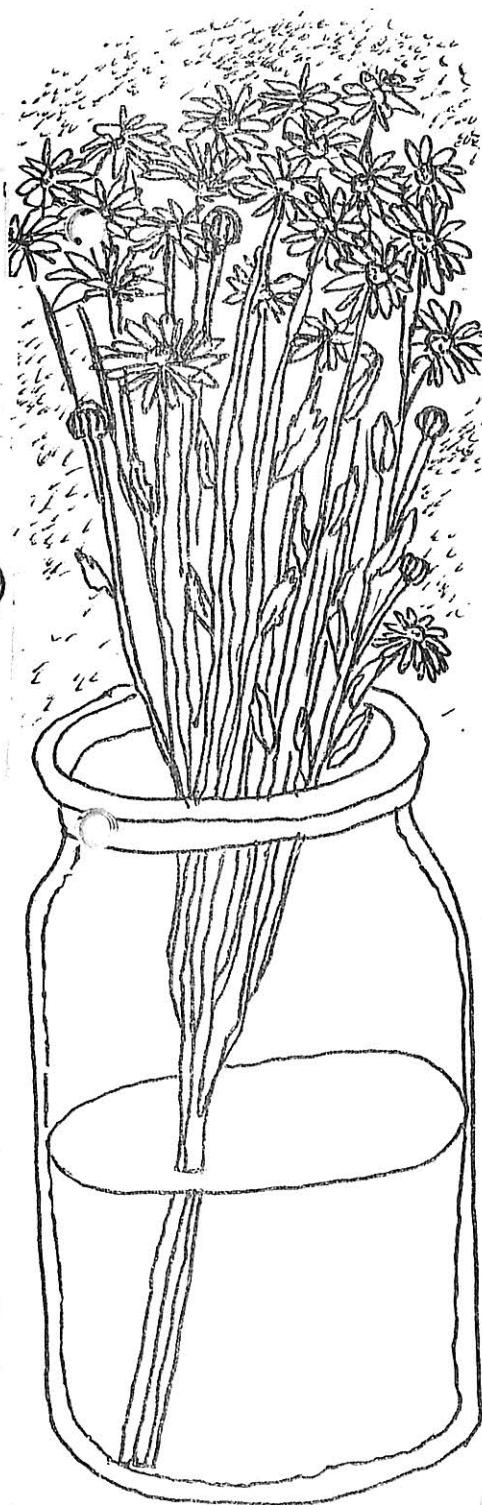

MARJANIEMI-TIEDOTE

2/2022 18.5.2022 Julkaisija: Marjaniemi-Seura ry

Piirroksel:
Eeva Mehto

MARJANIEMI-SEURA ry
www.marjaniemiseura.fi
Tilinho FI82 2126 1800 014444

Sami Hämäläinen, pj.
Puolaharju 34
p. 0400 297497
sami.hamalainen@virra.fi

Kirsti Vuorela, sihteeri
Marjalahdentie 10
p. 046 8567 447
kirstihelenuorela@gmail.com

Hallitus:
Henna Classen
Sari Isoniemi
Rauni Kolehmainen
Juhani Lehtonen
Mirja Nyroos-Seppänen
Kirsti Pakkala
Kari Ripatti
Kirsti Vuorela

MARJANIEMI-TIEDOTE
toimitus: Henna Classen
p. 040 511 3428
henna.classen@gmail.com

Seuran kotisivut:
Kirsti Pakkala
Yhteydenotot nettisivujen
yhteydenottolomakkeella

Seuraava tiedote ilmestyy
vk:lla 31. Aineistopäivä
28.7.2022. Painopaikka:
Itä-Helsingin monistus

Tervetuloa jäseneksi:
Laura ja Torsti Alku,
Kunnallisneuvoksenkuja 8 B
Päivi Viitala ja
Leo Merikallio
Strömsintie 21 B

Liity jäseneksi
marjaniemiseura.fi

PÄÄKIRJOITUS

Marjaniemi 100 vuotta

Tiedotteen viime numerossa kerroin lyhyesti Marjaniemen syntyhistoriasta. Marjaniemen perustamisvuotena pidetään vuotta 1922, jolloin Botby Gods Ab – niminen yhtiö rakensi Puotilan kartanon länsipuoliselle alueelle Marudd eräänlaisen mallihuvilan tuleville tontinomistajille. Talon osti maalarimestari Akseli Sariola.

Mitä tiedämme tästä ensimmäisestä talosta? Selaillessani vanhoja Marjaniemi-tiedotteita tiedotteesta 7/1980 silmiini osui otsikko *Marjaniemen ensimmäinen rakennus*. Jutussa oli mielenkiintoista tietoa. Siispä tarina jatkuu seuraavasti:

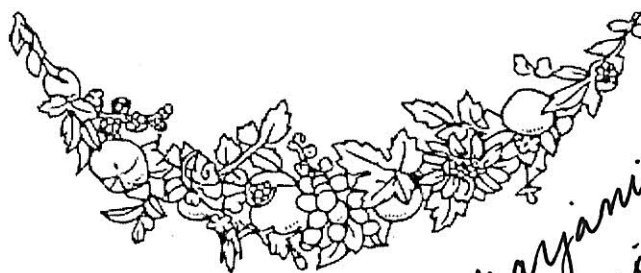
Nykyisen Myllypuron ostoskeskuksen paikkeilla vielä 1910-luvun lopulla oli venäläisellä sotaväellä suuri kioskirakennus, jossa myytiin mm. tupakkaa. Kun rakennus sitten purettiin, hirret ja kivijalka siirrettiin Marjaniemeen nykyisten Marjaniemen Melojien alueelle tontille, jonka myöhemmin osti elokuvaneuvos Toivo J. Särkkä. Särkkä rakensi tontille Sariolan talon paikalle kotitalonsa (Marjaniemenranta 2), joka sittemmin tuli tunnetuksi monien elokuvien herraskartanona ja Suomisen perheen kesäkotina. Tarinan mukaan Särkkä jätti alkuperäisen huvilan hyvän hirsirungon talonsa osaksi. Marjaniemen ensimmäinen rakennus on siten siis vielä osittain olemassa.

Tuli mainituksi venäläinen sotaväki, joka teki täällä päin linnoitus- ja tietöitä ja jonka tekemänä syntyi myös Marjaniemen silloinen Valtatie, joka kulki nykyisten Strömsin-, Marjaniemen-, Kissankellon- ja Kunnallisneuvoksien tien mukaan. Mariksen tiennimistä on juttua tiedotteessa toisaalla. Tuon ajan linnoitustöistä on Marjaniemen alueella vieläkin havaittavissa jäänteitä.

Nimistä vielä sen verran, että vuonna 1925 perustetun Oy Marjaniemen huvilayhdyskunta Ab –nimessä tuli ensi kertaa virallisesti käyttöön nimi Marjaniemi. Siihen asti oli käytetty ruotsinkielistä nimeä Marudd.

Aurinkoista kesää!

Henna Classen

*Marjaniemi-päivää
muistetaan
14.8.*

Oma maa.. Marjaniemi

Me käytiin Espoossa tsiigaamassa yhä mökkitonttia, joka sijaitsi kesken bulii viljapeltoa. Siin ol vieräs toinen punanen haussi, jossa budjas paikallinen jepari. No mä funtsasin et täähä ois kätsy ja turvalline mesta budjata. Mut sit me kuultii et se jepari o hiton häijy jähillä, joka piäksee muijaa ja skloddeja vähän välii. Mä totesin ett etsikää joku iisimpi mesta ja kysyin silt kiinteistöfabult et oisko sill viäl jotai muuta näytettävää. Fabu tsiigas hitaasti kahta köyhää mutta skujas sitten kuiteski tänne Martsuun Bolshoi Anderskajalle.

Mä muistan kun me dallattii täl tontil ja meitä esikoine putos ojaan, plutas ittes läpimäräks. Pojalta pääsi kova pornakka. No huuto kuultii ja apu saapui kun naapuritalon isäntä toi poitsulle oman tyttärensä alkkarit lainaks.

Martsussa toimi neljä aktiivist porukkaa: Marjaniemi-Seura, Marjaniemen Melojat, Marjaniemen Kiinteistönomistajat ja Lions Club. Liittymällä näihin neljään pääsi parhaiten selville millaista jengii Martsussa budjaa ja vaikuttaa. Sen hiffas nopeesti et martsulaiset valvoo tiukasti etujaan ja oikeuksiaan ja et ne haluaa säilyttää alueensa nimenomaan idyllisenä pientaloalueena. Niinpä suurten rakennusten rakennuslupia vastustettiin intensiivisesti.

Ekana meidät toivottivat tervetulleiksi Ritva ja Kalevi Askola. Niin kliffaa on ollut etten päivääkään vaihtaisi pois. ”Kerran martsulainen, aina martsulainen!”

Helsingin kouluviraston pyynnöstä (ja kustantamana) toimitettiin aikoinaan peruskoulun ala-asteiden käyttöön Marjaniemi-historiikki, jonka nimeksi tuli Eero-koulupojan keksimänä ”Oma maa...Marjaniemi”. Tuo nimi on nyt entistäkin ajankohtaisempi meille vanhoille marjaniemeläisille, joiden naapuriin (entisen mummonmokin asemesta) kohoaa parhailla kolmekin erillistaloa. Samanaikaisesti vastapäiselle tontille tulee siihenkin kaksi

suurehkoa taloa. Puut ja pensaat on poistettu, ja talojen lisäksi tilaa jääkin vain ajoväylille.

Muutos on välttämätön, mutta se tekee kipeää. Kun aikoinaan tulimme tänne uusina asukkaina, ympärillämme oli isoja kaalipeltoja, metsää ja puistoja. Aitojakaan ei oikein ollut, ja rajaloukkauksia tekijät lähinnä Nymanin lehmät ja Helsinkiin eksyneet hirvet.

Marjaniemen syntyhistoria on monipolvinen. Siitä saa parhaan kuvan lukemalla Osmo Korvenkarin puheen 12.6.1976 Marjaniemi-päivänä. Ensimmäisten huviloiden tiedetään valmistuneen 1922. Asutuksen (ei ehkä kokovuotista tosin) voi katsoa alkaneen jo 100 vuotta sitten. Marjaniemen 50-vuotisjuhlia ei vietetty. Marjaniemi-Seura nukkui noihin aikoihin Ruususen untaan, koska tämä ”herraklubiksi” kutsuttu seura oli nukahtanut, ja se herätettiin koko kylän seuraksi vasta 1976.

Olemme onnellisia siitä, että olemme saaneet elää valtaosan elämästämme täällä hyvien ihmisten ja kauniin luonnon keskellä. Toivotamme hyvää tulevaisuutta uusillekin naapureillemme.

Irja-Liisa (entinen Seuran pj) ja *Veikko* (entinen Kiinteistönomistajien pj),
Marjaniemessä vuodesta 1968

Toim. huom. Kuten edellisestä kirjoituksesta käy ilmi, näyttää Marjaniemestä käytetyn myös lempinimeä Martsu. Vakiintuneempi nimitys lienee kuitenkin Maris, kun taas Marjaniemen siirtolapuutarha tunnetaan Marjiksena.

Marjaniemen tienraivaajista

Keitä olivat ensimmäiset marjaniemeläiset, ne aktiiviset puuhamiehet, jotka olivat perustamassa mm. Oy Marjaniemen huvilayhdyskunta Ab:tä. Huvilayhdyskuntahan onnistuttiin perustamaan vuonna 1925 Marjaniemen tonttienomistajien pelastukseksi kartanoyhtiö Botby Gods Ab:n konkurssin uhatessa. Ongelmana oli, ettei kartanoyhtiö ollut vapauttanut Marjaniemessä myymiään tontteja kartanon maita rasittavista kiinnityksistä. Huvilayhdyskunnan perustaminen ratkaisi ongelman, ja tontit vapautettiin kiinnityksistä. Kauppaan kuului myös kaikki myymättömät tontit ja ranta-, tie-, laituri- ja muut yleiset alueet ja edustalla oleva merialue.

Huvilayhdyskunnan ensimmäinen toimitusjohtaja ja johtokunnan puheenjohtaja oli uunisepä Oskar Lybeck ja johtokunnan jäseninä olivat maalarimestarit Akseli Sariola ja Kaarlo Lehtinen, rakennusmestarit Väinö E. Leino ja Antti Hongisto, johtaja Matti Seppälä ja rautatievirkamies Einar Stålhandske. Asioihin tarttuvat puuhamiehet olivat siis hyviä ammattimiehiä – mestareita! Tonttienomistajissa oli paljon myös ns. pikkuvirkamiehiä. Akateemisia oli tuolloin hyvin vähän.

Vanhat Marjaniemi-tiedotteet kertovat, että vuoteen 1930 asti Marjaniemen teillä ei ollut nimiä. Niinpä huvilayhdyskunta asetti jaoston (jäseninä em. Lybeck, Lehtinen ja Leino) laatimaan ehdotuksen teiden nimistä. Puuhamiehetpä nimesivät itseoikeutetusti teitä itsensä ja muiden vaikuttajapersoonien mukaan. Oskar Lybeck sai Oskarintien, Kaarlo Lehtinen Kallentien, Väinö Leino Väinöntien, Akseli Sariola sai Akselintien, Antti Hongisto Antintien muutaman mainitakseni. Poikkeuksellista on, että Kivalontie nimettiin neiti Ilma Kivalon mukaan. Tarina ei kerro, mistä hyvästä neiti Kivalo sai oman tien.

Tiennimiksi tuli myös Marjaniemen osa-alueiden mukaan annettuja nimiä: Jukolantie (nyk. Kallioharjuntie), Tammistontie (nyk. Harmaapaadentie), Laaksolan puistotie (nyk. Koivuniementie), Metsolantie (nyk. Esikkopolku).

Kolmas tiennimiryhmä oli luonnon ja paikan mukaan annetut nimet, esim. Rajatie (nyk. Punapaadentie), Harjutie (nyk. Puolaharju), Alppitie (nyk. Vanamotie), Rantakatu (nyk. Marjaniemenranta), Palokunnantie (nyk. Palopirtintie).

Marjaniemi liitettiin Helsingin kaupunkiin vuonna 1946. Kaupunginhallitus asetti kadunnimikomitean laatimaan Marjaniemen ohella muillekin liitosalueille uudet kadunnimet, jotta samannimisiä katuja ei enää olisi. Marjaniemen osalta ehdotus perustui paljolti kasvien nimiin: Mätäspolku, Keltanorinne, Voikukantie, Puntarpääntie. Toisena aiheena olivat runonlaulajat Larin Paraske, Vornanen, Arhippa ja Sheimeikka.

Kukkia ja runonlaulajia kuitenkin vieroksuttiin, ja ehdotus sai aikaan valtavan vastalauseiden myrskyn. Suhtautumisesta kertoo mm. seuraava anekdootti: Harjutie ehdotettiin muutettavaksi Voikukantieksi. Maisteri Ali Heikki Mustonen, jonka tontti oli Marjaniemen parhaiten hoidettuja, valitteli: "Olen aina vihannut voikukkia ja hävittänyt jokaisen, joka tielleni sattuu. Onko minun lopunikäni asuttava Voikukantiellä?"

Nimikkoteiden poistumisesta ei myöskään pidetty. Vuonna 1948 hyväksytyssä ehdotuksessa "oman" tiensä saivat pitää Oskari Lybeck ja Ilma Kivalo. Kallentiestä tuli Kallenrinne ja Antintiestä Ison-Antintie. Kunnallisneuvoksentie sai nimensä Botbyn kartanoa hallinneesta Johan Lindroosista ja Strömsintie Strömsin kartanosta.

Vanhojen Marjaniemi-tiedotteiden pohjalta
Henna Classen

P.S. Kun osa Sipoosta liitettiin muutama vuosi sitten osaksi Helsinkiä, Koivuniementiestä tuli Vanha Koivuniementie.

Historian havinaa

Itäinen Helsinki

12

N:o 12/7. 10. 1990

Helsingin Itäreitön Höyryvene Osakeyhtiö osti 23.3.1925 päivättyä kauppakirjalla Wapparn-höyrylaivan. Se sai uuden nimen Vappu. Vuonna 1930 laiva myytiin Marjaniemi-yhtiölle ja se sai nimekseen Marjaniemi.

Höyryä Helsingin vesillä

Marjaniemeen oma laiva

Olemme seuranneet Erkki Riimalan samannimisessä kirjassa kerrottujen tapahtumien välityksellä Helsingin ja erityisesti Itä-Helsingin alueen vesiliikenteen kehitystä, siihen vaikuttaneita tekijöitä sekä sen seurauksena syntyneitä ilmiöitä 1800-luvun alkuvuosikymmeniltä lähtien. Tämänkertaisen tarkastelun kohteena on marjaniemelaisten oman laivayhtiön perustamisen vuonna 1925.

Marjaniemelaisten höyryveneyhtiön synty

Itäisen Helsingin Marjaniemeen syntyi 1900-luvun alkuvuosina suomenkielinen huvilayhdyskunta. Koska noihin aikoihin kielikysymykset suomen- ja ruotsinkielisten välillä kävivät kiivaina eivätkä marjaniemelaisten mielestään saaneet kyllin hyvää kohtelua itäisen saariston ruotsinkielisten varustamojen höyryveneissä, he päättivät hankkia oman aluksen.

Asiaperusteista käy ilmi, että asiasta kiinnostuneet kokoontuivat 1925 Helsingin keskustassa hotelli Kleineihin perustamaan höyryveneyhtiötä. Yhtiö perustettiin, ja sen nimeksi tuli Helsingin Itäreitön Höyryvene Osakeyhtiö. Yhtiön sata osaketta jakaantuivat 45 osakkaan kesken siten, että osakkeita eniten omistavalla niistä oli seitsemän kappaletta, kuudella henkilöllä viisi kappaletta kullakin ja loput osakkaat omistivat kukin yhdestä neljään osaketta.

Yhtiö päätti ostaa Turusta Kuusistonsalmen liikenteessä olleen Wapparn-nimisen aluksen, joka oli rakennettu vuonna 1908 Joroisissa Lehtoniemi & Taipaleen telakalla. Laivan pituus oli noin 20 metriä ja leveys runsaat neljä ja puoli metriä. Aluksen syväys keulassa oli 1,10 metriä ja perässä 1,50 metriä. Höyrykone kehitti 70 hevosvoimaa, ja alus oli virallisten merikelpoisuustarkastajien todistusten mukaan sekä rungon että höyrykattilan osalta hyväksyttävässä kunnossa. Virallinen katsastustodistus ilmoitti aluksen matkustajamääräksi 99 henkilöä.

Kauppakirjan otteesta selviää, että Kuusistonsalmen Höyrylaivaosakeyhtiö-Kustönd Angbäts Aktiebolag möi höyrylaiva Wap-

parnin Helsingin Itäreitön Höyrylaivaosakeyhtiölle 165 000 markalla. Lisäksi sovittiin, että myyjä maalauttaa laivan pohjan ulkopuolelta kerran mönjä- ja kerran patenttivärillä ja kuljettaa sen omalla kustannuksellaan ja vastuullaan Turusta Helsingin Pohjoissatamaan, missä aluksen luovuttaminen ostajalle tapahtuu. Aluksen oli oltava Helsingissä heti, kun jääolosuhteet kevyällä sallivat. Kauppakirja oli päivätty 23.3.1925.

Oman aluksen liikennöintitoimia

Runsas kuukauden kuluttua kauppakirjan allekirjoittamisesta laivayhtiön johtokunta oli Pohjoissatamassa aluksellaan, joka oli saanut nimekseen Vappu. Onnistunut koeajelu Puotilanlahdelle oli myös käytännössä osoittanut, että alus pääsee läpi ahtaasta ja matlasta Laajasalon (Degerön) kanavasta, jossa usein sattui pohjakoukettuksia varsinkin matalanveden aikana.

Kocajon jälkeen johtokunnan laivalla pitämässä kokouksessa päätettiin mm. seuraavista asioista: laivanpäälliköksi valittiin perämies A. Svanbäck, koneenkäyttäjäksi Veikko Kokkonen ja laivapojaksi Kauko Mäkinen sekä määrättiin heidän palkkansa. Matkalippujen hinnat päätettiin pitää samansuuruisina kuin muiden samalla reitillä liikennöivien laivojen, 5-6 markkaa hengeltä matkan pituuden mukaan. Kahdenkymmenen matkan korttien hinnaksi määrättiin 70 markkaa ja 100 markkaa.

Maalarimestari A. Järveltä päätettiin tilata kulkuvuoroja osoittavat kilvet Pohjoissatamaan, Degerön kanavalle ja Marjaniemeen palstalaiturille ja Maruddiin.

Vesiliikenteen kannattavuus vaihtelevaa

Kevään 1926 yhtiökokouksessa päätettiin Helsingin Itäreitön Höyryvene Osakeyhtiöön liittyä Pohjoissataman Höyryvene osuuskuntaan. Näin voitiin varmistaa vesijohtoveden saanti laivalle. Osakkaille päätettiin myöntää 5%:n alennus matkalippujen hinnoista ja laivan kummallekin sivulle maalauttaa puiset kyltit, joista selviää veneen kulkureitti pysähdyspaikkoineen: Helsinki-Degerön kanava-Marjaniemi-Puotila.

Sovittiin kulkuvuoroista kilpaillevan Botby Ångslups AB:n kanssa

Helsingin ja Puotilan välisellä reitillä.

Koska aluksen kuluvia osia jouduttiin silloin tällöin uusimaan, polttoainekustannukset kohosivat eivätkä matkalippujen myyntitulot olleet kovin huomattavat, joutui laivayhtiö turvautumaan pankkilainaan.

Varustamoyhtiö oli myös suunnitellut uuden aluksen ostoa, mutta maantiettytydet Marjaniemeen olivat paranemassa ja uuden höyrylaivan hankkimista pidettiin uhkarohkeana yrityksenä tässä tilanteessa.

Yhtiön nimen ja toimenkuvan muutos

Helsingin Itäreitön Höyryvene Osakeyhtiön nimi muutettiin 7.9.1929 Marjaniemen Liikenne Osakeyhtiöksi. Sen tarkoituksena oli harjoittaa laivanvarustustoimintaa Suomen rannikkoliikenteessä ja linja-autoliikennettä Helsingin ympäristössä sekä niihin liittyvää toimintaa.

Vappu vaihtoi omistajaa ja nimeä

Vuoden 1930 yhtiökokouksessa todettiin varustamon edellinen toimintavuosi tappiolliseksi ja päätettiin tarjota höyrylaiva Vappua Oy Marjaniemen Huvilayhdyskunnalle ostettavaksi. Maksuutoihin sisältyi myös vastuunotto yhtiön 70 000 markan lainasta korkoineen. Luovutusajankohdaksi esitettiin joulukuun 20. päivää 1930.

Seuraavassa yhtiökokouksessa päätettiin myydä Vappu perustetulle Marjaniemi-yhtiölle ja samalla lopettaa yhtiön toiminta. Päätökset vahvistettiin toisessa yhtiökokouksessa 8.12.1930. Kauppakirja allekirjoitettiin 30.12.1930, ja näin Vapusta tuli Marjaniemi.

Marjaniemen vesillä nimikkolai-va viipyi vain vuoden verran. Sen jälkeen se jatkoi matkaansa Itä-Helsingistä Laatokalle Albert Bergin perikunnalle Käkisalmeen. Aluksen nimi muutettiin jälleen. Siinä tuli Vuoksi. Alus muutettiin hinaajaksi vuonna 1935 ja myytiin Suotniemen sahalle Käkisalmeen.

Alus jäi sodan jälkeen Neuvostoliitolle luovutetulle alueelle, eikä sen myöhemmistä vaiheista ole tietoa.

Leena Kurru

Kuvat kirjasta
Höyryä Helsingin vesillä

Arkipäivisin		Sunnuntaisin	
Marjaniemestä	Kaupungista	Marjaniemestä	Kaupungista
5.40 ap	6.45 ap	11.00 ap	9.30 ap
7.40 ap	4.20 ip	3.00 ip	12.30 ip
5.30 ip	6.30 ip		4.30 ip
			7.30 ip
Lauantai iltavuorot			
4.00 ip	2.30 ip		
7.00 ip	5.30 ip		
Torivuorot maanant., keskiv., torst., Kaup. 12.30, Marjan. 2.00			

Vuonna 1927 Vapun kulkuvuorot

MARJANIEMEN RANTAKIRPPIS

Reitillä (Punapaadentie-Marjalahdentie-Marjaniemenranta-Niittyrinta-Kunnallisneuvoksentie)
järjestetään perinteinen Marjaniemen Rantakirppis sunnuntaina 29.5. 2022 klo 10-15.

Kaikki marjaniemeläiset ovat tervetulleita pitämään kirpparia, vaikka eivät asuisikaan ko. reitin varrella. Pöydän voi hyvin pystyttää reitin varrella oleville puistoalueille tai luvan kysymällä vaikka naapurin talon lähelle. Pihalle voi pystyttää myös kahvilan tai popup-ravintolan.

Jos innostut kirppispöydän pitäjäksi, pyydämme ystävällisesti vahvistamaan osallistumisenne 22.5. mennessä. Tervetuloa mukaan!

Tiina Turpeinen ja Anna Korpikuusi tiina.turpeinen@iki.fi, annaK6@hotmail.fi
040-5706962 (Tiina), 0400-660580 (Anna)

MARJANIEMEN KIINTEISTÖNOMISTAJAT (MKO) ry

Omakotitalkkaripalvelut tarjoavat ikääntyneille ja muuten apua tarvitseville yhdistyksen jäsenille erilaista asumisapua. MKO toimii omakotitalkkareiden työnantajana ja huolehtii työnjohdosta.
Palvelumaksu: 10 euroa/tunti.

Omakotitalkkarinamme toimii: Kaius Hänninen p. 045 111 1620

Työtillaukset suoraan talkkarilta.

Lisätiedot ja palaute / Eero Paananen p. 040 501 1912. Hannu Huhtalo p. 050 413 4047

LASTEN TENNISKURSSI 6.-10.6.

Perinteinen Marjapallon tenniskurssi järjestetään vuoden 2009 jälkeen syntyneille 6.-10.6.
Pelipaikkana Oskarinkenttä Marjaniemessä. Kokoontuvia ryhmiä on enintään neljä klo 8.30 -17 välisenä aikana.
Kurssilla on päivittäin 1,5 tuntia varsinaista tenniksen opetusta ja 0,5 h käytetään oheisliikuntaan.
Kullakin kurssilla yksi tennisvalmentaja kutakin neljää pelaajaa kohden.
Ilmoittautumiset 20.5. mennessä marjapallo@hotmail.com
Kurssin hinta on 50€ / pelaaja.
Ryhmäkoot ja oman ryhmän kurssiaika ilmoitetaan eräpäivän jälkeen 25.5.2022

MARJANIEMEN PURJEHTIJOIDEN KURSSIT MP:N KOTISATAMASSA

Alkeiskurssi la-su 28.-29.5.

Leirit kesäkuussa ja elokuussa 7-11 -vuotiaille ja 11-16 -vuotiaille

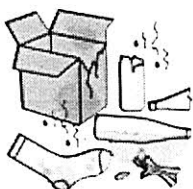
Ilmoittautuminen: www.marjaniemen-purjehtijat.fi/kurssit-ja-leirit.html

Marjaniemi-Seuran isännänviirit, pituus 5 m, hinta 60 euroa.
Yhteydenotot: Kirsti Vuorela, p. 046 8567 447

Elämää Marjaniemessä -teos kertoo elämästä Marjaniemessä 1930-50 -luvuilla ja pohjautuu henkilöhaastatteluihin, joissa kerrottu on sidottu suurempiin historiallisiin kehyksiin.
Myyntissä myös herttainen Marja Niemi -mollamaija.
Kirja 30 euroa, mollamaija 30 euroa
Yhteydenotot: Kari Ripatti, p. 050 502 9721

PIDETÄÄN MARJANIEMI SIISTINÄ

Talven jälkeen paljastuu katujen varsilta kaikkien näköistä sinne kuulumatonta.
Jospa kaikki omalta osaltamme siistisimme pientareen ja miksei vähän muualtakin, missä roskia näemme.